

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 5Csp/46/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6422202176
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Kasanová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2022:6422202176.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Jarmilou Kasanovou v právnej veci žalobcu: V. B., N.. XX.XX.XXXX, C. W. N. A., F. R. XXX/XX, zastúpený advokátom Mgr. Richardom Bebjakom, so sídlom Bratislava, Lermontovova 14, IČO: 31025544, proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, zapísaný v parížskom Registri obchodu a spoločností pod.č. 542 097 902, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, 821 08 Bratislava, Karadžičova 2, zastúpený Advokátska kancelária Nagyová Tenkáč, s.r.o., so sídlom Bratislava, Ružinovská 42, IČO: 36 862 169 o žalobe na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500 € takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 200,- eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Súd čo do zvyšku žalobu žalobcu z a m i e t a.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100% do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500 €. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 15.12.2014 uzavrel ako dlžník s právnym predchodcom žalovaného CETELEM SLOVENSKO a.s. IČO: 35787783 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb. Žalobca sa ako spotrebiteľ domáhal voči žalovanému ochrany svojich práv v konaní vedenom na tunajšom súde sp.zn. 27Csp/92/2020. Súd rozsudkom zo dňa 20.10.2021 zaviazal žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie s odôvodnením, že poistenie revolvingového úveru bolo žalovaným formulované do vopred pripravenej časti II. zmluvy bez výslovného súhlasu žalobcu. Poistenie malo byť zahrnuté do celkových nákladov spojených s úverom, čo však nebolo, na základe čoho bola zle vypočítaná RPMN. Uvedená skutočnosť mala za následok, že úver bolo treba považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný navyše nespĺnil informačnú povinnosť, pretože štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere sa týkajú iba časti I. Zmluvy, pričom časť II. Zmluvy predstavuje samostatný druh spotrebiteľského úveru, ku ktorému mali tiež byť vydané samostatné štandardné európskej informácie. Žalovaný nepoučil žalobcu v súlade s § 4 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, nakoľko si svoje právo na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému riadne uplatnil. K požadovanej výške nároku uviedol, že bol to práve žalovaný, ktorý koncipoval obsah formulárovej zmluvy v rozpore so znením zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný dlhé obdobie používal finančné prostriedky žalobcu, na ktoré nemal nárok, žalobca musel hájiť svoje právo pred

súdmi, žalobca sa pustil do sporu so subjektom, ktorý je ekonomicky aj právne silnejším, žalobca vyzval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia, avšak následne bol nútený podať žalobu, nepriaznivý zásah spočíva aj v tom, že žalobca nemohol nakladať so svojim finančnými prostriedkami vo výške 1.056 €, žalovaný si aj napriek začatému súdному konaniu a spornosti zmluvy uplatnil Dohodu o zrážkach zo mzdy, na základe čoho došlo k zrážkam zo mzdy žalobcu vo výške 168 €.

2.Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom sp.z.n 5Csp/46/2022-27 zo dňa 01.08.2022. Žalovaný podal voči platobnému rozkazu odpor, čoho dôsledkom bolo zrušenie platobného rozkazu zo zákona (§ 267 ods.4 CSP).

3.Žalovaný v podanom odpore, okrem iného uviedol, že z podanej žaloby nie je dostatočne zrejmy dôvod, prečo žalobca požaduje primerané finančné zadosťučinenie. Žalobca tiež nijakým spôsobom nepreukázal, že by mu konaním žalovaného vznikla akákoľvek fyzická, psychická alebo morálna ujma. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemožno chápať ako automatický nárok patriaci spotrebiteľovi v prípade úspechu v predchádzajúcom konaní, bez posúdenia ďalších okolností konkrétneho prípadu. Žalobca by sa mohol uplatneného nároku domáhať v prípade, ak mu nebola poskytnutá dostatočná satisfakcia, nebolo mu urobené dostatočne zadosť. Žalovaný je toho názoru, že žalobcovi bolo urobené zadosť, nakoľko rozsudkom sp.zn. 27Csp/92/2020 mu žalovaný zaplatil sumu 1.033,40 € s úrokom z omeškania. Žalovaný uhradil žalobcovi na výzvu aj sumu 168,73 € ako bezdôvodné obohatenie. Podstatou primeraného finančného zadosťučinenia nie je sankčná povaha. Na výšku primeraného finančného zadosťučinenia má priamy vplyv aj závažnosť vznikutej ujmy, avšak žalobca nepreukázal, aká ujma mu vôbec vznikla. Požadovaná výška 500 € nie je primeraná. Žalovaný uviedol, že žalobca nemá nárok na primerané finančné zadosťučinenie, nakoľko žalovaný vždy postupoval voči žalobcovi korektne, s odbornou starostlivosťou, rešpektujúc všeobecné záväzné právne predpisy. Žalobu žalobcu žiadal zamietnuť.

4.Žalobca k podanému odporu žalovaným uviedol, že ho považuje za účelový, náležité neodôvodnený, so snahou žalovaného vyhnúť sa plneniu. Pre priznanie nároku je postačujúce úspešné uplatnenie práva žalobcu v spore sp.z.n 27Csp/92/2020. Podmienka existencie alebo preukázania prípadnej ujmy sa nevyžaduje. Rozsah finančného zadosťučinenia je na úvahe súdu, zákon pre určenie výšky neustanovuje žiadne kritériá. Žalovaný mohol reagovať kladne na výzvu žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia a k sporu by nemuselo dôjsť. Účelom práva na primerané finančné zadosťučinenie je postih veriteľa za porušenie svojej povinnosti, ako aj dosiahnutie odradzujúceho účinku veriteľa od ďalšieho porušovania práv spotrebiteľov do budúcnosti. Žalobca na podanej žalobe zotrval.

5.Žalovaný k vyjadreniu žalobcu uviedol, že zotrváva na svojich tvrdeniach. Žalobu žalobcu považuje za nedôvodnú.

6.Na pojednávaní dňa 12.12.2022 právni zástupcovia strán sporu zotrvali na svojich tvrdeniach.

7.Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to s rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 27Csp/92/2020 zo dňa 20.10.2021, s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp.z.n 17CoCsp/36/2021 zo dňa 25.05.2022, s Výzvou na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia a s odpoveďou žalovaného, s ostatným spisovým materiálom.

8.Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

9.Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10.Podľa § 2 písm. a), b) a c) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná

v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

11.Podľa § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, prvá a tretia veta, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12.Podľa § 290 CSP spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

13.Medzi stranami sporu nebolo sporné, že dňa 15.12.2014 žalobca uzavrel ako dlžník s právnym predchodcom žalovaného CETELEM SLOVENSKO a.s. IČO: 35787783 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb.

14.Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 27Csp/92/2020 zo dňa 20.10.2021, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 25.05.2022 právoplatne dňa 08.06.2022 zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 1.033,40 € s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 09.12.2020 do zaplatenia, titulom vydania bezdôvodného obohatenia s poukazom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť Zmluvy o úvere. Prvé rozhodnutie prvostupňového súdu zo dňa 02.02.2021 v časti priznania žalobcovi sumy 22,60 € s úrokom z omeškania opravným prostriedkom na padnuté nebolo.

15.Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá (§ 3 ods.5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

16.Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia a z rozhodovacej praxe vyšších súdnych autorít (R NS SR zo dňa 30.01.2019 sp. zn. 6Cdo/127/2017, NS SR zo dňa 14.09.2016 sp. zn. 6Cdo/389/2015) súd konštatuje, že možno priznať primerané finančné zadosťučinenie spotrebiteľovi podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. bez toho, aby bola v konaní preukázaná existencia a výška vzniknutej ujmy a bez toho, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy. Citované ustanovenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany.

17.Pre posúdenie základu predmetu sporu (priznanie primeraného finančného zadosťučinenia) bolo preto podstatné, či sú splnené zákonné predpoklady pre požadované priznanie nároku, a to, či si spotrebiteľ uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom, a či bol úspešný. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola prívodená konkrétna ujma, nevyžaduje.

18.Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré

by bolo potrebné pri určení výšky zadostučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadostučinenia. Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého prípadu, stanovil rozsah finančného zadostučinenia.

19. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania je zrejmé, a táto otázka nebola medzi stranami sporu sporná, a to, že žalobca sa v osobitnom súdnom konaní v pozícii žalobcu domáhal ochrany svojich práv v súvislosti so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere, zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX číslo úverového účtu XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 15.12.2014 medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného CETELEM SLOVNKO a.s. IČO: 35787783. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 02.02.2021 a zo dňa 20.10.2021 sp.zn. 27Csp/92/2020, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.05.2022 sp. zn. 17CoCsp/36/2021. Z rozhodnutí vyplynul záver, že veriteľ (právnym predchodca žalovaného) pri poskytovaní úveru žalobcovi postupoval v rozpore s ustanoveniami § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z.z.. V zmluve jednoznačne nesprávne uviedol výšku RPMN. V dôsledku tohto nedostatku súd považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods.1 písm.d/ zákona č. 129/2010 Z.z. Žalobca tak splnil predpoklad, ktorý zákon č. 250/2007 Z. z. v ustanovení § 3 ods. 5 vyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadostučinenie.

20. Súd konštatuje, že žalobca preukázal podmienku úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti žalovaným a to predloženými rozsudkami, v ktorých bolo rozhodnuté o povinnosti žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1056 € (22,60 € plus 1.033,40 €) s príslušenstvom, a ktorým bol judikovaný konkrétny nárok z porušenia práva. Súd zároveň konštatuje, že podmienkou úspešného uplatnenia nároku na primerané finančné zadostučinenie nie je preukázanie vzniku ujmy na strane žalobcu. Súd zastáva názor, že pre priznanie primeraného finančného zadostučinenia sa nevyžaduje vznik ujmy, či už materiálnej alebo nemateriálnej, postačuje hrozba vzniku ujmy a postačí, že spotrebiteľ na podklade spotrebiteľskej zmluvy má plniť to, čo veriteľovi práve pre rozpor so zákonom nepatrí.

21. Súd navyiac poznamenáva, že v prejednávanej veci táto ujma preukázaná aj bola, a to nielen v majetkovej sfére, ale aj v nemajetkovej sfére žalobcu, ktorý bol nútený domáhať sa svojho práva v súdnom konaní (prvostupňovom aj odvolacom), ktoré nepochybne predstavuje negatívny zásah do bežného života spotrebiteľa a je spôsobilý privodiť mu ujmu v súkromnom živote vo forme strachu, nepríjemných pocitov, neistoty a podobne. Žalovaný si uplatnil aj plnenie z Dohody o zrážkach zo mzdy, kedy bola žalobcovi zrazená suma 168 €. Žalobcovi bola spôsobená aj majetková ujma. Žalobca bol povinný plniť viac, ako žalovanému v súlade so zákonom patrilo, a po dobu, dokiaľ nedošlo k vydaniu bezdôvodného obohatenia žalovaným žalobcovi, vznikla žalobcovi škoda minimálne v rozsahu možného zhodnotenia týchto finančných prostriedkov, s ktorými nemohol po dobu, po ktorú boli zadržované žalovaným, žiadnym spôsobom nakladať, či už ich použiť na zabezpečenie vlastných potrieb, zhodnotenie svojho majetku alebo vytvoriť z nich úspory a tieto zhodnotiť získaním úroku.

22. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadostučinenia, zákon neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadostučinenia zohľadniť, len primeranosť. Vždy je na úvahe súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadostučinenia (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.júna 2022 sp.zn.7Cdo/92/2021).

23. Súd zistil, že zo strany žalovaného došlo k závažnému a hrubému zásahu do práv žalobcu a súd je toho názoru, že výška finančného zadostučinenia v priznanej sume 200 € je primeranou výškou. Súd pri určení výšky finančného zadostučinenia prihliadol na funkciu daného inštitútu (satisfakcia, sankcia, prevencia a pod.) na celkovú povahu, intenzitu a spôsob zásahu, časové trvanie závadného konania veriteľa, ktorý pri (a v priebehu jej trvania) dojednávani spotrebiteľskej zmluvy nekonal v súlade so zákonom, závažnosť vznikutej ujmy, okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo, finančnej situácie osoby, do ktorej práva bolo zasiahnuté, a v rozsahu nepriaznivých následkov a subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu.

24. Žalovaný bol založený vo Francúzku v roku 2000. Dňa 1. júla 2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s. a jej akcionára BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA. Spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. bola založená v roku 2000. Od žalovaného ako osoby podnikajúcej na finančnom trhu už viac ako 20 rokov bolo možné očakávať, že sa vo vzťahu k

spotrebiteľom bude správať poctivo. Je dôvodné predpokladať, že žalovaný minimálne vedel, že neuvedením povinných údajov vyžadovaných zákonom o spotrebiteľských úveroch (správnej výšky RPMN) nastane zákonom predpokladaná sankcia, t.j. že veriteľ - žalovaný nebude môcť od dlžníka - žalobcu žiadať úrok z úveru a ani iné poplatky, a pre prípad, že to tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzrozumý. Spotrebiteľ bol v zásade postihnutý dvakrát z dôvodu, že nielenže by zaplatil odplatu z vadnej zmluvy, ale pokiaľ by bol pasívny, žalovaný by nikdy z vlastnej iniciatívy nevydal žalobcovi bezdôvodné obohatenie. Spotrebiteľ bol však aktívny, vyhľadal si právneho zástupcu a bránil svoje práva. Za hraničný bod možno považovať reálne vzniknutú majetkovú ujmu, a to je súdom priznaná výška bezdôvodného obohatenia, t.j. spolu vo výške 1.056 €. Východiskový bod potom predstavuje merateľný rozsah hroziacich nepriaznivých následkov zásahu v časovom trvaní až do právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bolo spotrebiteľovi priznané bezdôvodné obohatenie a hraničný bod merateľný rozsah reálne spôsobených nepriaznivých následkov. Spôsob zásahu bol priamo obsiahnutý v právoplatnom rozhodnutí, kde súd jasne vyslovil porušenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu je nepochybne preukázateľný. Spotrebiteľ vyhľadal právneho zástupcu, pred začatím predchádzajúceho sporu, mal snahu v podobe predsporovej výzvy urovnať spornú situáciu s veriteľom a pre bezvýslednosť musel iniciovať spor, v ktorom bol spotrebiteľ zjavne úspešný a v ktorom veriteľ až do rozhodnutia vo veci samej tvrdil nezávadnosť svojho produktu. Po právoplatnosti a pred iniciovaním sporu v tejto veci žalobca sa opätovne snažil komunikovať so žalovaným (Predžalobná výzva), v snahe neproduktovať ďalší spor.

25. Súd má za to, že výška finančného zadostučinenia 200 € je vzhľadom na skutkové okolnosti tohto prípadu primeraná a bude viesť žalovaného ako silnejšiu zmluvnú stranu nezneužívať jeho dominantné postavenie v právnom vzťahu a k takému konaniu a správaniu, aby nedochádzalo k porušovaniu práv spotrebiteľa. Vzhľadom na to, že žalobca sa v spore domáhal zaplata finančného zadostučinenia vo výške 500 €, súd čo do zvyšku jeho žalobu zamietol.

26. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. Súd považuje za potrebné vyjadriť spôsob svojho nazerania na nejasnú právnu úpravu o trovách konania, v ktorom rozhodnutie o výške bolo závislé od úvahy súdu, ktorá bola zavedená rekodifikáciou procesného poriadku. Pokiaľ predchádzajúci procesný predpis (zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok) vo svojom ust. § 142 ods. 3 výslovne upravoval, že ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu, mala strana nárok na plnú náhradu trov konania aj pokiaľ bola v spore čiastočne neúspešná, v súčasnosti platný sporový poriadok takého ustanovenie nemá, čo na prvý pohľad evokuje predstavu, že od tohto usporiadania zákonodarca cielene ustúpil. V právnej teórii a už aj v právnej praxi sa však takéto nazeranie na zmenu procesnej úpravy neujalo na podklade názoru, že nová procesná úprava predstavuje len iný spôsob legislatívneho vyjadrenia inak rovnakého normatívneho usporiadania. Tento názor je vystavaný na premise, že pokiaľ výška plnenia závisí na úvahe súdu alebo na znaleckom posudku, strany nevedia výsledok sporu ovplyvniť a preto prípadné nevyhovenie žalobe v celom jej rozsahu nemožno považovať za čiastočný neúspech (por. Števíček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 1540s, str. 926). Premietnutím tohto spôsobu nazerania na daný spor súd uzavrel, že pokiaľ je výška primeraného finančného zadostučinenia v konečnom dôsledku výsledkom úvahy súdu, možno mať za to, že nepriznanie finančného zadostučinenia v celom uplatnenom rozsahu nepredstavuje čiastočný neúspech žalobcu, a tak je namieste v rozhodnutí o trovách konania aplikovať ust. § 255 ods. 1 CSP. Súd žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Toto právo nemajú účastníci, ktorí sa ho vzdali písomne do zápisnice súdu.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (exekučný poriadok).